

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI LAP.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ

helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 k, fél évre 10 k, negyedévre 5 k.

Egyes szám ára 8 f., kapható:

az előfizetőknek, de csak a Brassó, Kolozsvár és Budapesti Hírlapoknál.

Felelős szerkesztő:

Dr. VAINA GÁBOR, ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Érkezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos gar. nandsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 24
3 hasábos gar. nandsor 13 f. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény.

Nyilttér sora 30 f.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Politikai jelenségek.

Brassó, okt. 13.

(Dsk.) Miként a tenger nyugalmas, méltóságteljes fölszine alatt óriási vívódások, hatalmas összettközések változnak láthatatlanul emberi szemnek a békés, csöndes életnek nyilvánulásaival: akként a társadalmis főként a politikai élet látszólagos csöndes fölszine, nyugodt folyása is sok olyan érdekösszeütközést, sok olyan titkosan összegyűlemlő harc-magot takar el, a melyek, ha fejlődésük első pillanataiban nem neutralizáltak, esetleg a fölszínre vergődven, komoly harcokkal hozhatják hullámszába a különböző kedély-aramlatokat.

A mi csöndes és nyugalmasnak látszó politikai élet-tengerünk mélyén is, habár csak avatottabb szem következtet jelenlétükre egyes következtetések-ből, nem csak egy, hanem több s meglehetősen veszedelmes háborgatások lap-pangnak. Egyrészt a felekezeti s fájdalom az egyrészen evvel karöltve járó nemzetiségi ellentétek harca foly a fölszín alatt, nemcsak, hanem a politikai, közjogi irányoktól eltekintve, a kereskedelmi s ipari aramlatok is meglehetősen éles harcot vívnak egymással a politikai tengerek fenekén.

Koronként egy-egy erősebb összeütközés néhány nagyobb hullámot töltet a mélységből a fölszínre is, s e hullámok többé kevésbé fölzavarják egy időre a nyugodt fölszint is, sőt lenangzik zavargó csobogásuk a melyre is, s fölkavarja ott is az esetleg szunyodó viaskodásokat.

Aztan megint elülnek a kavargások s a politikai tengerek habjai újból elsimulnak.

De mennyi bölcsesség, mennyi tapintat, milyen szilárd akarat kell ahhoz, hogy az állam hajóját vezető férfiak e

koronként fenyegető háborgások föltörő hullámaira, tapasztalt hajósok módjára az engesztelékenység olajos hordóit kitöltvén, a viharzások közepette békén evezzenek előre!

Ha csak találomra is, a legutóbbi idők fölszín alatti politikai mozgolódásai-ból, kimarkolhatunk egy egész gar-madával.

Ott volt mindenekelőtt a bosnyák vasutak vitás kérdése, mely csaknem kormányválságra adott okot.

Aztán ott volt a három új gör. keleti püspökség ügye. Ugyanis a görög-keleti román egyház kongresszusa, mely nemrég gyűlésezett Nagy-Szebenben Metianu János érsek metropolita elnökségével, egyhangulag kimondotta, hogy Magyarországon három új román püspökséget állít fel, a melyek közül kettőnek a létesítése már anyagi-lag is biztosítva van. Természetesen hatra van még a kormány helyben-hagyása.

A három püspökség székhelyét úgy gondolják, hogy Nagyvárad (a hol mar latin katolikus és görög-katolikus püspökségek vannak) Kolozsvár és Temesvár lesz a legalkalmasabb. Így aztán a románok erősödésére hatra szaporodnék fel a magyarországi gör. kel. román püspökségek száma. Két új püspökség ellátására biztosítva van a tőke Saguna báró volt nagyszebeni érsek-metropolita alapítványából, de a harmadik püspökség anyagi része gondot okoz. A Temesvárra szánt püspökségről egyelőre le is mondanának, ha a masokat felállíthatnák.

Az előjelek sem biztatnak azzal a reménnyel, hogy az országgyűlés most megindult ülésezése simán fog lefolyni s a költségvetés az év végére elkészül. A Horvátországgal való pénzügyi viszonyt is újból provisoriummal kell egy évre meghosszabbítani. A védtörvényt is provizoriummal kell majd meghosszab-

bitani s karácsonyig aligha jut idő a költségvetés letárgyalására, az államháztartás kezelését is a szokásos felhatalmazással lehet csak folytatni a jövő év elején.

Ha pedig egy kicsit határainkon, tul ugorva Ausztrián, a honnan épen semmi biztatót nem jegyezhetünk föl, szövetségesünk dolgaira tekintünk, ott is nagy változást észlelhetünk a kancellár-válság folytán. Az öreg Hohenlohe helyett jött a tetterős Bülow, ki a német belpolitikában eddig nem szerepelt, mért régebben diplomata volt. De már az utóbbi időkben érvényesülni kezdett befolyása a belügyek terén is. A belkérdésekben is ma már teljesen tájékozva van. Azt hiszik, — s ez ránk nézve is fontos — hogy a közelebbi években napirendre kerülő kereskedelmi politikai kérdésekben a szerződéses politika híve lesz s nem fog engedni az agráriusok túlzott védvámi törekvéseinek.

Mind csak sporadikus jelenségek ezek, de figyelemreméltók a politikai összbnyomás szempontjából.

Belföld,

Brassó, nov. 13.

Ő Felsége tegnap reggel Budára érkezett. Délelőtt tíz órakor általános kihallgatást tartott. Délután öt órakor udvari ebéd volt és este ismét visszatért Gödöllőre.

Lipót Szalvator főherceg táviratban kérte a zágrábiakat, hogy a fáklyás menetről okvetetlenül mondjanak le, különben egykori visszatérése lehetetlenné válik.

A képviselőház tegnapi ülésén Szilágyi Dezső két órás beszédet tartott. Rakovszky-val szemben Deákot magyarázta, végül kimutatta a néppárt következetlenségét. Szünet után Rakovszky beszéde elhalasztását kérte, amibe a Ház beleegyezett.

A kassai ipartestület jegyzője Bednarik Albert ellen sikkasztásért bűnvádi

B	<p>Grünwald Albert butorkereskedő Brassó, Kapu-utca 47-49. Legnagyobb butoraktár A REINHART FÜLÖP aradi butorgyáros hírneves készítményei gyári áron.</p>	U	<p>30 hálószoba 30 ebédlő 50 szalon és több ur szoba barokk, renaissance, secessió és ó- német stilyban állan- dóan raktáron vannak.</p>	T	<p>Nagy választék szalon és futó szőnyegekben. Párisi, berlini brüsseli stb. selyem, peluce szövetekben</p>	O	<p>Kezkesdik kitűnő mi- nőségért rendkívül olcsó árak mellett. Vidéki megrendelések a legpontosabban esz- közlötnek.</p>	R
----------	---	----------	--	----------	---	----------	--	----------

feljelentést tettek, állásától elmozdították. Bednarik eltűnt a városból. Valószínűleg Amerikába szökött.

Külföld.

Brassó, nov. 13.

Párisban rémes vasuti szerencsétlenség történt a napokban. Hibás váltóállítás következtében két gyorsvonat összeütközött. Az összeütközés pillanatában nyolc-an haltak meg, 16-on pedig súlyosan megsebesültek.

Colomból érkezett jelentések szerint a fölkelők Buenaventuránál verességet szenvedtek és kormánycsapatok üldözik őket.

Megfontolni valók.

Brassó, nov. 13.

VI.

A multkori számunkban a magyar nemzetnek az erőszakos magyarosítás körüli három főbűnét letárgyaltuk, következik a negyedik, a mely sem kevesebbet sem többet nem tartalmaz, minthogy az ország összes iskoláiban a magyar tannyelv tételét kötelezővé!

Ha ezt egy németországi lapban olvassuk, akkor a lapot egyszerűen félretesszük, s azt gondoljuk, hogy a journalisták rendszerint oly dologról írnak, a mihez nem értenek, s hát ez megesett e cikk íróján is, de a mikor e valótlanságot *szász ember* írja, mikor ez arcátlan hazugságot egy szász lap nyomtatja le, mely Brassóban jelenik meg, akkor nekünk magyaroknak szökik arcunkba vérünk a teljesen jogosult felháborodástól!

Végül a hazudozásnak is van különféle neme! Azt hazudni, hogy több magyar hal meg mint a mennyi születik ugyan szintén nem illő dolog, mert hazudni egyáltalán nem illik! De egy Brassóban megjelenő lapban azt merni állítani, hogy Magyarország minden iskolájában kötelező a magyar tannyelv, itt a Honterus iskolák és a román gymnásium s vele kapcsolatos népnevelési intézetek városában, itt hol minden utcáseprő tudja, hogy minden felekezetnek az a joga van, hogy oly tannyelvű iskolát állít fel a mi lyet akar, ez igazán sok, és kénytelenek vagyunk bevallani, hogy a magyar nyelv szókinésében nincs elég erős kifejezés ily eljárás jellemzésére!

Ha volt ember még, a ki némely szászok, a magyar állam ellen a külföldi sajtóban folytatott perfid rágalmozásában kételkedett, ezen állítás után, melyet a Tageblatt hivalkodó vallomása szerint szász író tett közzé az Ostdeutsche Rundschau-ban, e vád jogosultságát senkinek többé kétségbevonnia nem szabad!

Az igazság az, hogy minden iskola felállítására jogosított testület, az általa fentartott tanintézet tannyelvét maga állapítja meg, de a népoktatási törvény minden ily testületet arra kötelezett, hogy iskolájában a magyar nyelvet is *tanítsa*, azaz hogy e nyelv a tantárgyak egyike legyen, a középiskolákon pedig előírta, hogy a legfelsőbb osztályokban, a nyelv gyakorlati elsajátíthatásának biztosítására a magyar irodalmat és a hazai történelmet magyar nyelven kell tanítani!

És honnan a 360 megmagyarosított német iskola? — Honnan vette ez adatot a szerző azt természetesen nem tudhatjuk, nagyon valószínűleg e szám is oly hiteles mint többi állítása, de mert teljesen ellenőrizhetlen, nem akarjuk ezt is határozottan valótlanságnak állítani.

Megmondjuk azonban, hogy hogyan lehet magyarrá egy német iskola. Ha a község vagy a felekezet az iskola fentartásának költségeit tovább viselni nem akarja vagy arra nem képes, úgy az iskolát felajánlja az államnak. Az utóbbi években ily kérésekkel nem száz, de ezerszámra rohanták meg községek s felekezetek a közoktatási kormányt s az ez irányban valóóságos ostromnak van kitéve. E kérelmek csak fokozatosan s évek hosszú során lesznek mind teljesíthetők. Ugyanazon jog, mely a felekezeteket s egyházakat, mint iskolafentartókat megilleti, megilleti azonban az államot s az azt képviselő kormányt is, s azért az állam a maga által fentartott iskolákban tényleg *rendesen* a magyar tannyelvet teszi kötelezővé. Ily uton sok régebben nem magyar tannyelvű iskola magyar tannyelvűvé lett, és lesz ma is, de ez nem jogsérelem, mert az addigi iskolafentartó, midőn lemond az iskola további fentartásáról, lemondott a tannyelv megállapíthatása jogáról is.

Szász testvéreink ezt immoralis és az ethika törvényeivel ellenkezőnek mondják! Nem akarunk e kérdéssel most foglalkozni, s e felfogáson vitatkozni csak a magunk álláspontját jelezzük röviden.

Mi azt hisszük, hogy az állam így cselekedve *kötelességet teljesít* polgáraival szemben. Az államnyelv ismerete oly előnyökkel jár minden állampolgárra nézve, hogy erkösetelenség lenne az állam részéről, ez előnyt, *a mennyiben hatalmában áll*, nem tenni hozzáférhetővé minden állampolgárra nézve!

Az volna sérelem, ha nem engedné meg, hogy a más anyanyelvű magyarul tanulhasson, de nem az, ha módot ad neki rá, hogy *tanulhassa!*

Azt mondják a politikának az ethikához semmi köze. S ez gyakran úgy van. De ez esetben a politika ugyanazt kívánja mint az ethika. A XIX. század történelmének főtanulása, hogy a nemzeti homogén államok a legerőteljesebbek s legéletképesebbek. A magyar elemnek vagy a magyar nyelvnek terjesztése ezt célozza, az állam magyar elemét akarja növelni azokkal, *kik ezt maguk is akarják*. Ez a mai nemzetiségi politika.

Ma még az irányadó politikusok többsége azon véleményen van, hogy ez elegendő, sőt azt is vallják, hogy azok kik anyanyelvükhöz és faji jellegükhöz ragaszkodnak, nemcsak hogy nem veszélyesek szükségkép a magyar nemzeti államra, de sőt annak nagyon értékes elemét képezhetik. De az az irányzat, melyet a szász vezető politikusok ujabban követnek, nagyon sokakban megingatta az eziránti hitet! S e körülményt mi ajánljuk a szászoknak komoly megfontolásra!

A mit ők mint már *megtörténtet* hirdetnek a külföldön, az ha így haladnak, egy napon csakugyan bekövetkezhetik s úgy járhatnak mint a mesebeli gyerek, ki farkast kiáltott, mikor nem volt s a kinek nem hitt többé senki, mikor a farkas megette! És mondják meg őszintén mit éreztek ők maguk egykoron e mese olvasásakor? Azt hiszem velem együtt azt, hogy

e kölyköt nincs miért sajnálni, nem volt más sorsra érdemes!

A magyarosítás ötödik főbűnére, ugyanis, hogy a magyar állam oly tanítókat kik a magyar nyelv tanításában kiváló sikert tüntetnek fel, külön jutalomban részesíti, ezzel szintén megfeleltünk már.

Igenis hogy teszi, és igenis hogy e célra egyes honfiak külön s nagy alapítványokat tettek. És mert a magyar nyelv tudását terjeszteni egyértelmű azzal, hogy értékes ismeretet adunk a tanulóknak, azért jutalomra érdemes az, ki e tekintetben kiváló sikert ér el s az állam vétkezett volna, ha ez alapítványt nem fogadta volna el s ha nem használná fel lelkiismeretesen azon célra, melyre alapítója azt szánta.

Hogy miért nem jutalmazza azokat a tanítókat és tanárokat is, a kik a német nyelv tanításában érnek el kiváló sikert?

Uraim! Ez igazán szép eszme egy nagy alapítványt tenni szándékozó szász polgártárs számára! Kérem! Tegyenek egypár szászezer koronás alapítványt ezen célra! A magyar közoktatási kormány hálásan fogja elfogadni azt is és legyenek meggyőződve, hogy lelkiismeretesen fogja e célra felhasználni s a német nyelv tanításának sikerességét ez bizonyára támogatni fogná! S mi magyarok csak örvendeni fogunk, ha a *középkorlat látogató*, tehát sokoldalubb ismeretekre s művelődésre szánt fiaink a német nyelvet menél jobban tanulhatják majdan meg! — Tegyük ezt meg gazdag szász polgártársink!

Az utolsó bűn, hogy hamisítjuk a történelmet s azt tanítjuk, hogy összes városainkat s falvainkat magyarok alapították! Hol van ez megírva? — Katona Józseftől kezdve Szilágyi nagy millenniumi történelméig és történetíróink chauvenje Varga Ottó is az ellenkezőt állítják s a németeket mondják városalapítóknak!

Tehát ki vele Rietz ur és Tageblatt! Hol van ez megírva, honnan veszik önök a jogosultságot ily állításra? Hasztalan kérdezzük, önök nem fognak kérdésünkre felelni, mert nem tudnak reáfelelni. Vagy talán a helységnévtára vonatkozik e vád? Ugy még jogosultatlanabb!

Senki nem vonta és senki nem vonja kétségbe, hogy a középkori Brassó az önök alkotása, e városból csak egy van, a mi ennél régebbi s ez a „Brassó” név, ez régebbi e város legrégebb falánál, legrégebb tornyánál is. Mit jelölt e név egykoron, egy avar tábort, egy várat, egy ős szláv telepet-e, azt nem tudjuk s nem kutatjuk, de e régmúlt idők utolsó emlékeit kegyeletesen őrizték e város lakói évszázadok óta, önöknek százados egyeduralmuk korában nem sikerült azt elenyésztetni, s nem fog sikerülni most a XX-ik században sem, melyben a középkori Brassó ujkori Brassóvá alakul át.

Rietz ur, kegyeskedjék át fáradni pár órára Bukarestből Brassóba, nézze ez épülő új várost, ott künn a pályaudvar melletti Bánatfalvától kezdve egész a bokréta ünnepélyét ünneplő igazságügyi palotáig, kérdezze, ki építi ez új várost s azt fogja hallani, hogy a magyar állam és a magyar ember. S ha ezt mind végig nézte, akkor kérdezze meg saját józan eszétől — fel akarjuk tételni hogy van, — mi a jövő?

De gondolataink ez egyszer akarunk ellenére is nagyon messzire elkalandoztak; nem a messze jövőről, a jelenről akarunk szólni. A Tageblatt cikkének utolsó részével legközelebbi befejező közleményünkben foglalkozva, majd visszatérünk ismét a rideg jelenre!

Estély.

Brassó, nov. 13.

Mult szombaton tartotta meg a r. kath. árvaház-alapító nőegylet az árvák és az „Erzsébet királyné“-alap javára rendezett piknikjét. A nőegylet vezetőségének és tagjainak nemes buzgólkodását ez alkalommal is fényes siker koronázta, mert úgy anyagi, mint erkölcsi szempontból ez estélyt méltán oszthatjuk a legsikerültebb estélyek sorába.

Az ügyes és műkedvelői nivón jóval felül álló műsort *Fastik* Emil mesteri hegedűjátéka nyitotta meg. Másodiknak csikszentmártoni *Szabó* Margit lépett az emelvényre s előadta a „Vár és kunyhó“ cz. melodramát. A szép előadást, melyet *Krones* Edgár cs. és kir. karmester kísért zongorán, a nagyszámu közönség zajosan megtapsolta. Ezután *Krones* Edgárné urnő gyönyörködtette a közönséget két német dal eléneklésével, majd egy Mendelsohn-féle remek duett következett, melyet *Krones* Edgárné u. a. és csikszentmártoni *Szabó* Margit k. a. énekeltek. Végül pedig özv. Dömjén Zoltánné urnő 5 éves kis nevelt leánya szavalta el bámulatot keltő ügyességgel Gyulai Pál „Három árva“ cz. balladáját. (Zárjelek közt megsughatjuk, hogy a betanítás érdeme a jó lelkű nevelő anyáé.)

A műsor lezajlása után özv. *Dömjén* Zoltánné u. a. mondott az egylet nevében köszönetet a közönség áldozatkészségeért.

A beszéd elhangzása után kezdődött a vacsora, mely alatt az 50. cs. és kir. gyalogezred zenekara szebbnél-szebb darabokat játszott. Az izletes ételeket városunk legszebb leányai hordták fel, s így nem volt csoda, hogy mindenki — enni akart.

Harmadik részét alkotta az estélynek a táncz. A tánczrendben két négyes volt felvéve, de a sokáig együtt maradt közönség kíváncsára még egy ráadás-négyes is került a tánczrendbe.

A jó kedv és kedélyesség hullámai oly magasan csapongtak, hogy a négyesek közben a táncolók egyrésze hangosan elkezdett dalolni. Terpszihore ő nagysága, ki ehhez nincsen hozzászokva, méltatlankodva panasolta el ezt a fura esetet riporterünknek, ki őt azzal igyekezett vigasztalni, hogy az ének abszolút nem zavarta meg a párokat táncukban, mert már ugyis — meg voltak zavarva a német kommandó által. Terpszihoré e célzásra elfogta a honfi bú, kivonult a teremből s eltűnt a hűvös éjben, mire nemsokára a közönség is oszladni kezdett.

HIREK.

Brassó, nov. 13.

— **Orvosi estély.** F. hó 14-én (szerdán) este 8 órakor orvosi estély lesz a „Sör-forrás“ czimü vendéglőben, Tehénpiacz 1. sz. a.

— **Kérelem.** Lapunk tegnapi számában irtuk, hogy *Sebestyén* Sándor levélhordó hirtelen halála öt kis gyermeket tett árvává, elhagyatottá. A humanizmus nevében fordulunk polgártársainkhoz és különösen azon kerület lakóisaihoz, melyben az elhunyt közvetítette a postaforgalmat, s kérjük: sziveskedjenek könyörödmányaikkal az elhagyott család nyomorának enyhítésére sietni. Adományokat kiadóhivatalunk szivesen közvetít. — A mai nap folyamán a következő adományok folytak be: H. J. 4 k. Bernhardt Róza 1 k. Sándor Lajos 2 k. Dr. Kovács Sándor 4 k. Özv. Lengyel Józsefné 2 k. Lengyel Miklós 3 k. Eisenstein Salamon 4 k. Zikéli Lujza 2 k. Összesen 22 k.

— „A meghamisított történelem.“ Ezen czim alatt a „Pesti Napló“ vasárnapi számában a következőket olvassuk: „A helységnevek magyarosításáról szóló törvény tudvalevőleg igen sok magyargyűlölettől tajtékzó ujságcikknek szolgált alapul a német sajtó egy részében. Elöl jártak a bécsi lapok, melyeknek a németországi provinciális sajtó szekundált, az utóbbi különösen az elnyomott szász testvérekre való vonatkozásokkal. Mikor aztán az új helységneveket a nemzetközi vasúti utmutatóba is felvették, csordultig telt a pohár és most már határt nem ismerő gyűlölettel fordul ellenünk a többi között az Ost-deutsche Rundschau, a radikális német nemzeti párt lapja. 1880-ban történt — írja az O. R., — hogy a budapesti városi képviselőtestület egy határozata megfosztotta a német muzsát hajlékától. Akkor még Tisza kormányozta az országot. Az öreg első Vilmos német császár is megtudta a dolgot és egy udvari bál alkalmával szót emelt a berlini osztrák-magyar nagykövethöz. A nagykövet azonnal Budapestre utazott és nemsokára megsemmisítették a főváros határozatát; a német színház meg volt mentve. 1888-ban aztán meghalt I. Vilmos császár, a rákövetkező évben leégett a budapesti német színház — örökre. II. Vilmos került trónra, aki 1897-ben meglátogatta Magyarországot. A német császár híres köszöntőjét akkoriban ezekkel a szavakkal kommentálta a magyar kormány hivatalos lapja: A német császár a Lajtától keletre fekvő részekben a németiséget feladta. A Magyarországon lakó összes nemzetségek közül egyik sem számíthat többé a külföld segítségére. . . azt tehetünk, a mit akarunk. Így irt akkor a magyar kormány lapja. Ma már tapasztalhatjuk a következtetéseit. Az ugynevezett „birodalmi vasúti utmutató“ legújabb számában — nem tudni, a saját, vagy magyar iniciatívából-e — megmagyarosítja a helyneveket. Bülov úr a jövőben is még mindég elutazhat Brüsszelbe is, Florenzbe is, de Ungarisch-Weiskirchenbe, Bistritzre, Her-

mannstadtba, vagy Peterwardeinba már nem. Ezeket a neveket már hiába fogja keresni abban az utmutatóban! Sőt mi több Magyarország már a császárváros államvasutánál kezdődik, ott már Bécsből — Budapestre szóló jegyeket adnak csak ki. Ez a magyarosítás nagy Berlinből indul ki. — Végül a német ujság ezzel a sohajjal fejezi be cikkét: Hát igazán volna valami alapja a történelem ilyen módon való meghamisításának?“

— **Könnyebb lesz a berukkolás.** A hadügyminiszterium, mely az utóbbi időben a polgári társadalom érdekei iránt is mutat valami kis érzéket, legutóbb ismét elismerésre érdemes, jóindulatu rendeletet adott ki. Eddig az volt szokásban, hogy a tartalékosoknak és póttartalékosoknak, akármilyen messze is voltak a hadkiegészítő területüktől, a régi ezredüktől, fegyvergyakorlatra mégis oda kellett bevonulniok. Volt ugyan egy paragrafus, hogy aki az ezredének kerületétől 150 kilométeren túl lakik, az folyamodhatik, hogy a fegyvergyakorlatot másutt szolgálja le. De erről igen kevesen tudtak s különben is az egyszerűbb embereknek nagyon idegen és nehéz dolog az ilyen folyamodás. Ezen a bajon segített a hadügyminiszter: elrendelte, hogy a hadkiegészítő kerületüktől távollevő, vagy nem állandóan ottlakó tartalékosok és póttartalékosok hivatalból helyezzék át a hozzá a csapattesthez, amelynek területén lakik. Nem állandóan ottlakónak azt a tartalékost tekintik, aki legalább két évre a hadkiegészítő kerületen kívül lakik. Az áthelyezést az idén december 31-én hajtják végre, s azontul minden esztendő október elsején.

Törvényszék.

Brassó, nov. 13.

— **Halálos végű verekedés.** Tizenöt évvel ezelőtt, 1885. szeptember 6-án a fogarasmegyei Score község egyik vendéglőjében zajosan mulatoztak az oláh legények. A pálinkától felhevült legények azt tartva, hogy nem is mulatság az, hol egy kis parázs-verekedés nincs, szépen összekaptak. A dulakodók kihuzódtak az utcára. Itt találta őket *Hampu* Vasilja Juon (a község jelenlegi birája) egy 17 éves suhancz. Ez is kedvet kapott, s a verekedők közé vegyült. A harc hevében *Hampu* kirántá kését s azt *Halmágyi Calin* Illie hátába döfte. A sebesült 2 nap mulva belehalt a tüdejét 3 cm. nyire sértett szurásba. *Hampu* erre kerekét oldott, s Oláhországba menekült. Itt tartózkodott a mult évig. Ekkor hazajött, s falujában bíróvá lett. A megölt testvére, *Halmágyi* Paraschiva azonban feljelentette a bíró uramat, mire az eljárást ellene újból megindították.

Tegnap volt ez ügyben az esküdtszéki főtárgyalás, mely ma délelőtt 11 órakor ért véget. A főtárgyaláson a törvényszéket *Göldner* Károly, *Ábrahám* István és *Grünfeld* Mór bírák képviselték. Vádló *Molnár* Endre alügyész, védő *Demján* Simon ügyvéd volt.

Az esküdtbírótság *Hampu* haláltokozó sulyos testi sértés büntetésében mondta bünsőnek, mire a törvényszék vádlottat felmentette, mivel e vétség büntethetősége már elévült.

KÖLCSÖN-KÖNYVTÁRT

rendezett be a „BRASSÓI LAPOK“ könyvkereskedése. Havi bérletdíj 1 kor., kötetenként 10 fill. Ugyanitt megrendelhető bárhol megjelent hírlap, folyóirat és divatlap pontosan hához szállítva árfelemlés nélkül.

OSZTÁLYSORSJEGYEK KAPHATÓK

BRASSÓI BANK ÉS RAKTÁRHÁZ RÉSZVÉNYTÁRSASÁGNÁL

Hirscher-utoza 2.

Főnyeremény a legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

$\frac{1}{1}$: kor. 12.— $\frac{1}{2}$: kor. 6.— $\frac{1}{4}$: kor. 3.— $\frac{1}{8}$: kor. 1.50.

Első húzás november 15.

Levélbeli rendelések gyorsan és pontosan intézettek el!

A magy. kir. szab.

OSZTÁLYSORSJÁTÉK

első húzása már

f. e. nov. 15-én

veszi kezdetét, mely alkalommal természetesen következő nyeremények sorolhatók ki:

	1 nyeremény à 60000 korona
	1 " " 20000 "
	1 " " 10000 "
	1 " " 5000 "
	3 " " 2000 "
	5 " " 1000 "
	8 " " 500 "
	30 " " 300 "
	50 " " 100 "
	2900 " " 40 "

Számtalan vevő nálunk vásárolt osztálysorsjegy által alapította már meg jövőjét, a mennyiben kifizettünk már 100000, 40000, 30000, 20000, 10000, 5000 koronás és még sok más nyereményt.

Eredeti sorsjegyet ajánlunk:

1 egész sorsjegy ára csak	kor. 12.—
1 fél " " " "	6.—
1 negyed " " " "	3.—
1 nyolczad " " " "	1.50

Adler L. Jakab és testvére
bankbetéti társaság

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítója
610 (1—) Buzasor 9. szám.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására adni, hogy a mai napon Tehén-piacz 2 szám alatt

borbély és fodrász termet

nyitottam s egyben bátor vagyok b. figyelmét arra is felhívni, miszerint főtörekvésem az volt, hogy borbély- és fodrász-üzletemet elegánsan és a mai kor igényeinek megfelelően berendeztem; legyen tehát szabad remélnem, hogy a n. é. közönség b. jóindulatával és tömeges látogatásával engem is meg fog tisztelni, miáltal alkalmat nyújt nekem arra, hogy figyelmes kiszolgálásommal meghálálhassam.

Kitünő tisztelettel
Tischler I.

Értesítés.

A n. é. közönség becses tudomására hozom, hogy gáz és vízvezetékeket, ugyszintén házi villanyos és gőzket berendezek és fejszerelek a legjutánosabb árakon és legszolidabb kivitelben.

Mély tisztelettel
Blazek Ottó,

Hosszu-utca 20

Hirdetmény.

A városi képviselő testület elhatározta, miszerint a honvéd laktanyában levő ruha raktár körülbelül 1000 m² t mérő födelét fekete bádognál 3 kgr. súlyú, 0 65 l. os lemezekkel és mindkét oldalú háromszoros olajmázolással újból helyre állíttassa.

Ezen munkákra vállalkozók felhivatnak, miszerint a lepecsételt, 1. koronás bélyeggel és 200 korona bánatpénzzel ellátott ajánlataikat, melyek egyuttal azon nyilatkozatot is kell hogy tartalmazzák, miszerint ajánlattevő előtt az ajánlati és szerződési feltételek ismereteseek és ő azoknak magát feltétlenül aláveti és hogy ajánlattevő esetleg mely áron hajlandó, a készletben levő hasznavehető téglanyagot a várostól átvenni, legkésőbb f. é. November hó 22-éig d. e. 10 óráig a városi gazdasági hivatalban nyujtsák be.

Az ajánlati és szerződési feltételek a mondott időig a délelőtti órák alatt a városi építészeti vagy gazdasági hivatalban betekinhetők.

Brassó 1900. évi November hó 7-én.

(653)

A városi tanács.

135—1900 végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bécsi kereskedelmi kir. járásbíróság 1900 évi V. IV. 281 számú végzése következtében Dr. Feiler Ignácz brassói ügyvéd által képviselt Dosz C. bej. cég javára Zach Antal ellen 537 kor. 24 fil. s jár. erejéig 1900 évi szept. hó 11-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 997 koronára becsült következő ingóságok u. m: házi butorok, könyvek, gyalupadok stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbíróság 1900 évi V. IV. 281/2 számú végzése folytán 537 kor. 24 fil. tőkekövetelés, ennek 1895 évi június hó 25 napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{8}$ % váltó díj és egyéb járulékaik bíróság már megállapított költségek erejéig Brassóban, Arvaház-uteza 19 h. sz. alatt leendő eszközlésére 1900 évi november hó 15 napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alól is el fognak adni.

Amennyiben az elárvezendő ingóságokat mások is le-és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen arverés az 1881. évi LX. t.-cz 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Brassóban 1900 évi október hó 22 napján.

652.

Ladányi
kir. bírósági végrehajtó.

16349—900 szám.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy helyben **Kolostor-utca 4. szám alatt egy fogászati műtermet nyitottam.** Lelkiismeretes és jó kivitelért kezeskedem, az elvállalt munkáért jótallók.

544 **Tronz Arvid.**

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.